

Naturskyddsföreningen

Färs

Till
Länsstyrelsen i Skåne län
Miljöavdelningen
205 15 Malmö

Synpunkter på "Reviderad bevarandeplan för Natura 2000-området Bellinga (SE0430171) i Skåne."

Dnr 511-27233-2015 1286-218

Naturskyddsföreningen i Färs, Sjöbo kommun, välkomnar det reviderade förslaget på bevarandeplanen för Natura 2000-området Bellinga. Området har under lång tid varit skogsbygd vilket också återspeglas i de befintliga bevarandevärdena. Planen belyser det generella problem som dagens naturvård i skogliga miljöer står inför, nämligen bristen på gamla träd, såväl levande som döda. Planförfattaren understryker också vikten av att utse efterföljande träd till "gammelträden". Understrykas bör att dessa efterföljare måste utses i god tid, vilket också innebär löpande skötsel om målet är att uppnå vitala, vidkroniga träd. I de trädbärande betesmarkerna måste efterföljande träd betesskyddas. Även äldre träd måste skyddas från att hästar gnager på barken.

Beståndet av gamla ekar väster om vägen är sedan lång tid i starkt behov av restaurering. De gamla ekarna är hårt trängda av uppväxande bok och avenbok. Detta påtalas också i den aktuella planen, där det nämns att åtgärden skall utföras succesivt. Understrykas bör dock att åtgärden bör ske inom snar framtid och prioriteras i skötseln. Med utgångspunkt från de gamla ekarnas vida kronor kan man dra slutsatsen att ytan tidigare varit hagmark. Återinförande av bete kan vara en lämplig skötselåtgärd för att kunna återföra denna näringsrika mark till en något mer öppen trädbärande mark.

Gallring av skogskanter bör ske med stor försiktighet med tanke på mikroklimatet. Även skötseln av de mindre vägarna bör beaktas. Vägarna bör ej breddas och den rikliga buskevegetationen vid sidorna inte röjas. Utvecklingen av flerskiktade bryn bör gynnas. Betestrycket från täta viltstammar, framför allt dovhjort, har visat sig ha en negativ effekt på brynzoner. Betestrycket från viltstammarna är för övrigt något som även påverkar föryngringen inom områdets skogar.

I Natura 2000-områdets bevarandeplaner, i de fall skyddsform saknas, borde det ingå detaljerade skötselplaner. Särskilt höga kompetenskrav bör ställas på de entreprenörer som anlitas för att utföra det praktiska arbetet. Stor varsamhet bör iakttas. Åtgärder bör utföras manuellt och markkompaktering undvikas.

Även om naturtypen fuktäng utgör en liten och gödselpåverkad yta bör man om botaniska värden dokumenteras beakta ytans hävdhistoria och införa slåtter. Det blir svårt att bibehålla låg näringsstatus på såväl denna naturtyp som på silikatgräsmarkerna med ett måttligt betestryck. Mindre fallar kan vara en alternativ lösning.

Under rubriken "Bevarandesyfte och prioriterade bevarandevärden", sid. 9, skall texten kompletteras med barbastell när det gäller förekomst av Natura 2000-arter.

På sid. 13 under rubriken "Natura 2000-arter" bör texten angående barbastell kompletteras.

I avsnittet "Beskrivning av naturtyper och arter och deras bevarandestatus" under rubriken "Natura 2000-arter" där ekoxe behandlas står att "...avståndet mellan populations- förekomsterna bör ändå minskas för att minska isoleringen." Frågan är hur man tänkt sig åtgärda detta rent praktiskt?

I samma avsnitt diskuteras barbastellens bevarandestatus. Barbastellpopulationen i området kan inte anses vara isolerad. Närmsta kända lokal är Snogeholm, med ett avstånd på drygt 3 km. Resonemanget kring barbastellpopulationens bevarandestatus i området är ologiskt. Lokalen har i och för sig ett stort värde för populationen men de stora bristerna i områdets ekologiska funktioner för arten är oroväckande, särskilt ur ett långsiktigt perspektiv. Barbastellen är beroende av ett stort antal gammelträd eftersom den ofta byter boplats. Närområdets trädmiljöer kan heller inte anses ha de kvaliteter som arten behöver och kan således inte "buffra" för dessa. Artens bevarandestatus bör bedömmas som icke fullgod.

Nästa år, 2017, skall det göras en genomförandeplan för barbastell inom Bellinga-området (ÅGP). Resultatet av denna bör inarbetas i bevarandeplanen.

Inventeringar av samtliga prioriterade Natura 2000-arter i Bellinga bör snarast genomföras. Det behövs ett aktuellt underlag för att kunna rikta planerade åtgärder så att största möjliga naturvårdsnytta uppnås. Underlaget behövs också för uppföljning av populationsutvecklingar och för att man framöver skall kunna utvärdera utförda åtgärder.

I bevarandeplanen framgår med all tydlighet att en av de stora utmaningarna i området är generationsglappet i trädbestånden. För att långsiktigt gynna bl.a. Natura 2000-arterna skulle det kanske löna sig att satsa på kreativ naturvård i form av mulmholkar, faunadepåer och fladdermusholkar (anpassade efter barbastellens krav).

Inom områden som har en rik vedinsektsfauna, med många rödlistade och hotade arter, knuten till ved i olika former bör man tänka på att det är framför allt larverna som är beroende av detta substrat. Adulterna är ofta beroende av pollen och nektar varför man bör gynna förekomsten av bl.a. högrötsvegetation.

Även under den tid på året när det inte finns risk för kolonisering av ekoxe bör man undvika ved- och risupplag. Näringsläckaget från dessa resulterar i en vegetation av kvävegynnade arter som nässlor, blekbalsamin och hallon. Utfodring av vilt har också en negativ inverkan på floran.

I bilaga 3, sidan 26, har ekpricklaven smugit sig in bland insekterna.

Referenserna bör kompletteras med utförda inventeringar som bevarandeplanen har som utgångspunkt, Grönstruktur och naturvårdsprogram, Sjöbo kommun, 2016. Länsstyrelsen utförde en barbastellinventering i Bellinga 2008.

Naturskyddsföreningen i Färs gm.

Karin Gerell Lundberg

Tågatorp 3 oktober 2016